

Sygn. akt III U 675/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2019r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mirosław Kowalewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 października 2019r. w Suwałkach

sprawy **W. J.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie

w związku z odwołaniem W. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 20 maja 2019 r. znak (...)

1. **Oddala odwołanie;**

2. **Zasądza od W. J. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt III U 675/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20.05.2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., wskazując na art. 83 ust. 1 i art. 32 ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2019r. poz. 300 ze zm.) stwierdził, że W. J. jest dłużnikiem Zakładu z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy. Łącznie jego zadłużenie za okres od czerwca 2014r. do maja 2017r. wraz z należnymi odsetkami za zwłokę liczonymi na dzień wydania decyzji, wyniosło 34.825,81zł.

W odwołaniu od tej decyzji W. J. wniósł o jej zmianę i stwierdzenie, że nie jest dłużnikiem organu rentowego z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy za okres od czerwca 2014r. do maja 2017r. oraz zasądzenia zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Podniósł, że w spornym okresie podlegał ubezpieczeniom społecznym z kilku tytułów i zgłaszał się do wszystkich koniecznych ubezpieczeń społecznych oraz na bieżąco opłacał należności, zgodnie z wytycznymi punktu informacyjnego ZUS Inspektoratu w E.. W sytuacji pojawienia się niedopłaty z tytułu składek organ rentowy bardzo szybko reagował i wszczął postępowanie, które kończyło się wydaniem decyzji o umorzeniu postępowania z uwagi na jego bezpodstawność.

W tym zakresie wskazał na decyzję z 19.11.2015r. Skarżący argumentował, że organ rentowy wiedział o przebiegu jego ubezpieczenia i nie informował go wcześniej o jakichkolwiek nieprawidłowościach. Ponadto zakresem skarżonej decyzji objął deklaracje 01-39, które już wcześniej kontrolował. Pracownicy Inspektoratu Zakład w E. upewniali go, że w sytuacji zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych z kilku tytułów i osiągnięciu dochodu powyżej najniższej krajowej, nie będzie musiał opłacać składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Pozostawał w przekonaniu, że z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej jest zobowiązany do opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne. Podniósł, że organ rentowy dysponował materiałami, które mógł poddać weryfikacji zdecydowanie wcześniej i stwierdzić, czy od 01.06.014r. podlegał ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od odwołującego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W. J. od 29.05.2007r. do 20.02.2019r. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...).

W okresie od 01.05.2001r. do 31.01.2017r. był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych z tytułu umowy o pracę. Podstawa wymiaru składek za sierpień 2009r., styczeń 2013r. oraz za okres od czerwca 2014r. do maja 2017r. była niższa od minimalnego wynagrodzenia. Ponadto w okresie od 16.05.2014r. do 31.05.2017r. został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego z tytułu umowy zlecenia, z tym że podstawa wymiaru była niższa niż minimalne wynagrodzenie.

W dniu 13.08.2018r. organ rentowy wszczął z urzędu postępowanie w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od listopada 2013r. do lutego 2015r.

Decyzją z dnia 19.11.2015r. znak (...) organ rentowy umorzył postępowanie w sprawie określenia na koncie wnioskodawcy wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne.

Pismem z dnia 22.03.2019r. organ rentowy zawiadomił odwołującego o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne oraz Fundusz Pracy, wzywając jednocześnie do złożenia pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek.

Odwołujący pismem z dnia 01.04.2019r. (koperta k 25) poinformował organ rentowy, iż w okresie od czerwca 2014r. do maja 2017r. składki były opłacane „od najniższej krajowej”. W 2014r. i 2015r. był zatrudniony w (...)oraz firmie kurierskiej (...), w 2016r. był zatrudniony w (...)firmie kurierskiej (...) i (...) Sp. z o.o. natomiast w 2017r. był zatrudniony w (...) sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. i firmie kurierskiej (...).

W toku postępowania wnioskodawca wskazał, że co do opłacania składek za okres prowadzenia działalności gospodarczej, postępował zgodnie z wytycznymi uzyskiwanymi od pracowników ZUS. W przypadku wystąpienia zaległości – regulował je. Księgowością zajmowała się jego sąsiadka.

Słuchana w charakterze świadka J. W., która sygnowała skarżoną decyzję, wskazała, że jej wydanie było konieczne z uwagi na stwierdzoną na koncie odwołującego zaległość z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. W trakcie weryfikacji konta odwołującego, jako płatnika składek nie stwierdziła, aby wcześniej były u niego prowadzone kontrole. Wskazała również, że informacje, które każdy może uzyskać w Inspektoracie ZUS mają charakter ogólny.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2019r. poz. 300 ze zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnemu i rentowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osoby z nimi współpracujące.

W myśl art. 13 pkt 4 ustawy ubezpieczenie trwa od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 9 ust. 2a ustawy, osoba, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4, prowadząca jednocześnie pozarolniczą działalność, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu tej działalności, jeżeli z tytułu wykonywania umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, oraz współpracy przy wykonywaniu tych umów podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe jest niższa od najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 18 ust. 8. Może ona dobrowolnie, na swój wniosek, być objęta ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z tytułu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4. Osoba, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4, prowadząca jednocześnie pozarolniczą działalność, dla której właściwa jest podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o której mowa w art. 18a albo art. 18c, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z obu tytułów, z zastrzeżeniem ust. 2c.

Natomiast w myśl ust. 2c art. 9 ustawy osoba, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4, której podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w danym miesiącu jest niższa od określonej w art. 18 ust. 4 pkt 5a, spełniająca warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym również z innych tytułów. Zasady tej nie stosuje się, jeżeli łączna podstawa wymiaru składek z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4, lub z innych tytułów osiąga kwotę określoną w art. 18 ust. 4 pkt 5a.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

W toku postępowania odwołujący winą za powstałą zaległość z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy, obarczył organ rentowy, który nigdy wcześniej nie informował go o jakichkolwiek nieprawidłowościach. Wskazał, że był wcześniej kontrolowany przez organ rentowy i zaległości nie były ujawnione. Zdaniem Sądu stanowisko wnioskodawcy jest błędne i nie daje podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji. Odnośnie kontroli wnioskodawcy, jako przedsiębiorcy, w sprawie nie zostały przedstawione dowody, że takie kontrole organ rentowy przeprowadził. Bazując na zeznaniach świadka J. W. – kierownika (...), przed wydaniem skarżonej decyzji przeprowadziła rekonesans i nie stwierdziła, aby w systemie odnotowano informacje o kontroli wnioskodawcy, jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą. Zakładając, że kontrolą w rozumieniu odwołującego było postępowanie wszczęte w sierpniu 2015r. w związku ze stwierdzeniem nieopłacania przez niego w okresie od listopada 2013r. do lutego 2015r. składek na ubezpieczenie zdrowotne, to po poinformowaniu go o podjętych działaniach, uregulował on w ratach istniejące zaległości. Postępowanie zakończyło się wydaniem decyzji z 19.11.2015r. o umorzeniu postępowania w sprawie. Zaznaczyć należy, że postępowanie to dotyczyło nieopłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne.

Natomiast przedmiotowa decyzja dotyczy zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie emerytalno – rentowe z powodu niepodlegania w okresie od czerwca 2014r. do kaja 2017r. innemu ubezpieczeniu społecznemu – z tytułu umowy o pracę. Przyczyną było nieuzyskiwanie z tytułu umów o pracę wynagrodzenia na poziomie minimalnego wynagrodzenia. Jest to okoliczność, która nie jest zawiniona przez organ rentowy, natomiast o nieprzekroczeniu tego progu (minimalnego wynagrodzenia) odwołujący musiał mieć wiedzę. Co prawda w toku postępowaniami wskazywał, że sprawami księgowymi zajmowała się jego sąsiadka, to jednak skutek obarcza jego, jako płatnika. Na organie rentowym nie ciąży obowiązek stałego monitorowania stanu kont ubezpieczonych i weryfikowanie ich pod kątem zmiany warunków ubezpieczenia. Takiego obowiązku nie tylko nie nakładają na organ rentowy przepisy, ale w rzeczywistości jest to zwyczajnie niemożliwe, aby takimi zadaniami obarczać ZUS. Tłumaczenia odwołującego, co do sposobu informowania go przez pracowników organu rentowego nie miały wpływu na wynik sprawy. Nie ulega wątpliwości, że w jego przypadku znajdowały zastosowanie wyżej przytoczone przepisy dotyczące zbiegu tytułów ubezpieczeń (w przypadku odwołującego w spornym okresie były to 2-3 umowy o pracę). Natomiast

warunkiem zastosowania tej zasady było uzyskiwanie podstawy wymiaru na określonym poziomie. Monitorowanie tej okoliczności należało już do odwołującego, a nie organu rentowego. Odwołujący w przeczystości nie podał jakiej błędnej informacji pracownicy organu rentowego mu udzielili, gdyż najwyraźniej nie dotyczyła ona możliwości podlegania ubezpieczeniu społecznemu w zbiegu tytułów. Natomiast wyliczenie podstawy wymiaru i stwierdzone zaległości nie stanowi błędu organu rentowego.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc orzeczono, jak w punkcie 1.

O kosztach rozstrzygnięto podstawie art. 98 §1 i 3 kpc w zw. z §9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 265 ze zm)

mt